

અક્રમ યુથ

ઓગસ્ટ ૨૦૧૮ ગુજરાતી

દાદા ભગવાન પરિવાર

₹ 20

આપણે ક્યારેય વિચાર્યું છે કે

આપણે કેટલા પ્યોર છીએ?

અક્રમ
વિજ્ઞાન

ટેસ્ટ ઘ પ્યોરીટી

અનુક્રમણિકા

4

જ્ઞાની વિથ યુથ

6

પ્યોરીટીના ફાયદા

7

મન-વચન-
કાયાની પ્યોરીટી

8

મહાન
પુરુષોની ઝાંખી

9

લક્ષ્મીની પ્યોરીટી

10

માનની પ્યોરીટી

11

વિષયની પ્યોરીટી

12

જ્ઞાની આશ્ચર્યની પ્રતિમા

14

Q and A = માન

15

Q and A = વિષય

16

Q and A = લક્ષ્મી

17

લક્ષ્મી * માન *
વિષય = પ્યોરીટી

18

વાવો તેવું લાશો

20

દાદાશ્રીના પુસ્તકની
ઝલક

વર્ષ: ૬, અંક : ૪

સળંગ અંક : ૬૪

ઓગસ્ટ ૨૦૧૮

સંપર્ક સૂત્ર :

જ્ઞાનીની છાયામાં,

ત્રિમંદિર સંકુલ, સીમંધર સીટી,

અમદાવાદ-કલોલ હાઇવે,

મુ.પો. - અડાલજ

જી.ગાંધીનગર-૩૮૨૪૨૧, ગુજરાત.

ફોન : (૦૭૯) ૩૯૮૩૦૧૦૦

email: akramyouth@dadabhagwan.org
website: youth.dadabhagwan.org
store.dadabhagwan.org/akram-youth

તંત્રી - ડિમ્પલ મહેતા

Printer & Published by
Dimple Mehta on behalf of
Mahavideh Foundation
Simandhar City, Adalaj -
382421. Taluka & Dist - Gandhinagar

Owned by
Mahavideh Foundation
Simandhar City, Adalaj -
382421. Taluka & Dist - Gandhinagar

Published at
Mahavideh Foundation
Simandhar City, Adalaj -
382421. Taluka & Dist - Gandhinagar

Printed at : Amba Offset
B-99, GIDC, Sector-25,
Gandhinagar – 382025.
Gujarat.

Total 24 Pages with Cover page

Subscription

Yearly Subscription

India : 200 Rupees

USA: 15 Dollars

UK: 12 Pounds

5 Years Subscription

India : 800 Rupees

USA: 60 Dollars

UK: 50 Pounds

In India, D.D. / M.O. should be drawn
in favour of "Mahavideh Foundation"
payable at Ahmedabad.

2

ઓગસ્ટ ૨૦૧૮

સંપાદકીય

જગત આખું પ્યોરીટીને શોધે છે. દરેકને વસ્તુઓ, વ્યક્તિઓ, ખાદ્ય પદાર્થો, જાળ અને હવા સુધી બધું પ્યોર જ જોઈએ છે. અશુદ્ધિની પસંદગી કોઈ કરતું જ નથી. પરંતુ, આપણે ક્યારેય વિચાર્યું છે કે આપણે કેટલા પ્યોર છીએ? આપણને જીવન વ્યવહારમાં ધર્મ કે અધ્યાત્મમાં આગળ વધવા માટે પ્યોરીટીની કેટલી આવશ્યકતા છે? દાદાશ્રીની દ્રષ્ટિએ રોજિંદા જીવનમાં લક્ષ્મી, માન અને વિષયની પ્યોરીટીને પ્રાધાન્ય મળ્યું છે. દાદાશ્રીના જીવનમાં પ્યોરીટીના સિદ્ધાંતો એવા સંકળાયેલા હતા કે તેઓએ ધર્મમાં, વેપારમાં, ગૃહસ્થજીવનમાં, લક્ષ્મી-વિષય-માન સંબંધી જાતે ચોખ્ખા રહી જગતને આદર્શ વ્યવહાર દેખાડ્યો.

દાદાશ્રી કહેતાં કે પોતે જો વ્યવહારમાં ચોખ્ખો હોય, જ્યાં વિષય-કષાય સંબંધી વિચારેય ન હોય અને સંપૂર્ણ ભીખ જાય પછી જ તેને જગત વાસ્તવિક સ્વરૂપે સમજાય. પણ, અત્યારે કાળ એવો છે કે જ્યાં મન-વચન-કાયાની એકતા નથી ત્યાં, પ્યોર થવાની ભાવના હોવા છતાં, પ્યોરીટી રહી શકતી નથી. આથી દાદાશ્રીએ કહ્યું છે, “આ દુનિયામાં જેટલી પ્યોરીટી તમારી એટલી દુનિયા તમારી!” તો ચાલો, આપણે પણ દાદાશ્રીના આ આશયને સમજીને આપણા જીવનને પ્યોર બનાવવા તરફ પ્રયાણ કરીએ.

- ડિમ્પલ મહેતા

જ્ઞાની વિથ યુથ

પ્રશ્નકર્તા: ધ્યોરીટી એટલે શું?

પૂજ્યશ્રી: કોઈ વસ્તુની ભીખ ન હોવી તે. વસ્તુની, વિષયની, માનની, કીર્તિની ભીખ, શિષ્યની ભીખ. કોઈ વસ્તુની ભીખ ન હોવી. ધ્યોર વ્યક્તિને કોઈ ચીજવસ્તુ ખપતી નથી. ધ્યોર એટલે શું? જગતનું કલ્યાણ થાય એને માટે એ જીવન જીવે. આ જગતમાં આ દુઃખો મટવા જોઈએ. મારા પુણ્યનું, મારા પ્રારબ્ધનું મને મળવાનું જ છે તો શેને માટે ભીખ માગું? મને આ આપો, મને આ આપો. વ્યવસ્થિતમાં જે હો તે ભલે હો. મને દાદાએ આવો આત્મા આપ્યો, આત્માનું જ્ઞાન આપ્યું જેથી મોક્ષ પ્રાપ્ત થાય તો પછી મારે બીજું શું જોઈએ? તો મેં આ મન-વચન-કાયા દાદાના જગતકલ્યાણ માટે સમર્પણ કરી દીધા. હવે મારે સંસારનું કંઈ જ જોઈતું નથી. કોઈ મોટો શ્રીમંત આવે તો એની પાસે એવું નથી કે એનો મને લાભ મળે. ગરીબ આવે તો “આ શું આપવાનો” અને “એની મારે શી જરૂર છે”. ના, તું આત્મા છે ગરીબ હોય કે શ્રીમંત, પણ તું આત્મા છે. આત્માની દ્રષ્ટિ પામ અને સંસારના કર્મો પૂરા કરી મોક્ષે જા. એ સિવાય કોઈ ભાવ જ નથી, કરુણાભાવ એ જ. ભીખ હોય ત્યાં સુધી કરુણાભાવેય ન ઉત્પન્ન થાય. ભીખ એટલે “કંઈક જોઈએ છે, લાલચ છે, કંઈ ફાયદો મળશે.” “કંઈ જોઈતું જ નથી” એ ભીખ મટી ગઈ.

પ્રશ્નકર્તા: અમે એવા ધ્યોર બની શકીએ?

પૂજ્યશ્રી: હા, આ ભીખ કોણ મંગાવે છે? ગાંઠો બધી. માનની ગાંઠ હોય તો મને માન આપો, મને માન આપો. અપમાન કરે તો મહીં પ્રાસ થઈ જાય. મોહની ગાંઠ હોય તો કપડાં વધારે મળે, સારા મળે. આ કોઈક બાપજીની દુકાન છે, પેલા સાહેબની દુકાન છે એટલે આપણને ચશ્મા અપાવી દે એ લાલચ બધી, ગાંઠો બધી. આ ક્રોધ, માન, માયા, લોભ એ બધું માણસને ઊંઘા રસ્તે ચઢાવે. ગાંઠો ખલાસ થઈ જાય, નિર્ગ્રંથ થઈ ગયો હોય એ. એને કશું જોઈતું જ નથી ને!

ધોરીટીના ફાયદા

કલ્યાણ સ્વરૂપ થવાય.

જગત વાસ્તવિકરૂપે
સમજાય.

ધોરીટી સાથે
પરમાત્મપદ પ્રાપ્ત થાય.

આપણી ધોરીટીથી સામેવાળા
પણ ધોર મળે.

ચિત્તની ધોરીટી સંપૂર્ણ થઈ
એટલે પૂર્ણ થયો.

ધોરીટી આખા
જગતને આકર્ષે.

વચનભળ
ઉત્પન્ન થાય.

લોકોનું કલ્યાણ કરી શકીએ.

ધોર વ્યક્તિને કોઈનો
ભય ન હોય.

સામેવાળા પર
પ્રભાવ પડે.

ધોરીટી મોક્ષે લઈ જાય.

મન-વચન-કાયાની પ્યોરીટી

દશરથ રાજાની બીજી પત્ની સુમિત્રાના પુત્ર લક્ષ્મણ હતા. તેઓ શ્રીરામના નાના ભાઈ અને આદિશેષના અવતાર હતા. તેઓએ મોટા ભાઈના સુખ-દુઃખમાં પૂરેપૂરો સાથ આપ્યો હતો. લક્ષ્મણનો ભાઈ માટેનો પ્રેમ નિર્મળ અને પ્યોર હતો. તેઓ આખી જિંદગી શ્રીરામના પરમ વિનયમાં રહ્યા હતા અને પડછાયાની જેમ શ્રીરામનો સાથ નિભાવ્યો હતો. લક્ષ્મણે તેમની સાથે રહેવા માટે સુખ-સાહ્યબી, વૈભવ, સમૃદ્ધિને છોડી દીધા. તેઓ જંગલના ભયથી પરિચિત હોવા છતાં તેમણે બધું છોડી દીધું અને શ્રીરામ જોડે જંગલમાં રહેવા લાગ્યા. શ્રીરામ, સીતા અને લક્ષ્મણ જંગલમાં તેમના દિવસો વિતાવી રહ્યા હતા. અને એક દિવસ સીતાનું અપહરણ થયું. જ્યારે રાવણ સીતાને લંકા તરફ લઈ જતા હતા ત્યારે સીતાએ તેના કેટલાક ઘરેણાં શ્રદ્ધિમુખ પર્વત તરફ ફેંક્યા. સુગ્રીવને તેમાંથી કેટલાક ઘરેણાં મળ્યા અને તે તેણે પોતાની પાસે રાખ્યા. સીતાની શોધમાં શ્રીરામ અને લક્ષ્મણ બંને એ પર્વત પાસે આવ્યા. તેમના પૂછતાં સુગ્રીવે તેમને પોતાની પાસે રહેલા ઘરેણાં આપ્યા. શ્રીરામે તે ઘરેણાં લક્ષ્મણને આપ્યા અને તેની ઓળખાણ કરવા કહ્યું. લક્ષ્મણ સીતાના કુંડળ અને કંગનની ઓળખાણ આપવા માટે અસમર્થ રહ્યા. પરંતુ નૂપુરને જોતાં ખુશીથી બોલ્યા : “આ માતા સીતાના નૂપુર છે.” શ્રીરામે તેમને પૂછ્યું, “તમે કુંડળ અને કંગનને નથી ઓળખતા, પણ નૂપુરને ઓળખો છો એવું કેમ ?” ત્યારે લક્ષ્મણ એમને જવાબ આપે છે,

*નાહં જ્ઞાનામિ કેયૂવમ્ , નાહં જ્ઞાનામિ કુપ્પડલં,
નૂપુવમ્ એવ જ્ઞાનામિ નિત્યં પાદાભિવંદાનત્ ॥*

મેં ક્યારેય માતા સીતાના કુંડળ કે કંગન તરફ નજર કરી જ નથી. પણ જ્યારે એમના ચરણોની પવિત્ર રજ માથે લગાવતો ત્યારે એમના નૂપુર ધ્યાનમાં આવેલા. લક્ષ્મણ મન-વચન-કાયાથી પવિત્ર અને નિર્મળ હતા. આમ, તેમણે શ્રીરામ અને સીતા જોડે જંગલમાં ૧૪ વર્ષ પસાર કર્યા.

અહો !! લક્ષ્મણની કેવી પ્યોરીટી !

મહાન પુરુષોની ઝાંખી

અબ્રાહમ લિંકન વકીલ બન્યા તે પહેલાં તેઓ એક દુકાનમાં કારકુન તરીકે કામ કરતા હતા. તેઓ એક પ્રામાણિક વ્યક્તિ હતા. દુકાનના માલિકને તેમના પર પૂરેપૂરો ભરોસો હતો કે તેઓ દુકાનની સારસંભાળ સારી રીતે રાખી શકશે. કારણ કે, તેમને તેમની પ્રામાણિકતા પર પૂરેપૂરો વિશ્વાસ હતો. ગ્રાહકોને પણ પૂરેપૂરો વિશ્વાસ હતો કે એ તેમને ક્યારેય નહિ છેતરે.

એક દિવસ એક સ્ત્રી દુકાન પર આવી અને તેણે પોતાની જરૂરિયાતની વસ્તુ ખરીદી અને વસ્તુ ખરીદીને તે ત્યાંથી ચાલી ગઈ. રાત્રે જ્યારે લિંકન દુકાન બંધ કરી રહ્યા હતા ત્યારે તેમને હિસાબમાં છ પેની વધારે મળી. ત્યારે તેમને સમજાયું કે તેમણે પેલી સ્ત્રીને પૈસા પાછા આપવામાં ભૂલ કરી છે. લિંકને છ પેની સામે જોયું. એ બહુ મોટી રકમ ન હતી. અને પાછી રાત પણ થઈ ગઈ હતી અને મોડું પણ થઈ ગયું હતું. વળી, તે સ્ત્રી દુકાનથી ૩ માઈલ દૂર રહેતી હતી. પણ તેમણે કંઈક નક્કી કર્યું. અને દુકાન બંધ કરીને ૩ માઈલ ચાલીને તે સ્ત્રીના ઘરે ગયા. તે સ્ત્રીએ દરવાજો ખોલ્યો ત્યારે તે આશ્ચર્યચકિત થઈ ગઈ. “લિંકન, તમે અહીં શું કરી રહ્યા છો?” તેણીએ લિંકનને પૂછ્યું. લિંકને પૈસા આપતાં કહ્યું, “મેં તમને ભૂલથી ઓછા પૈસા આપ્યા છે. હું મારી ભૂલ સુધારવા આવ્યો છું.” તમે આટલા દૂરથી મને ખાલી ‘છ પેની’ આપવા માટે આવ્યા? તેણીએ પૂછ્યું. અને પોતાનો આભાર વ્યક્ત કર્યો.

આવી પ્રામાણિકતાના કારણે જ લિંકનને “પ્રામાણિક એબ” ના હુલામણા નામથી ઓળખવામાં આવતા હતા.

લક્ષ્મીની ખ્યોરીટી

જ્ઞાન પઠેલાં પાર્લર ચલાવતી ત્યારે એવું હતું કે કેમ કરીને આપણી પાસે વધુ પૈસા આવે. ત્યારે મેકઅપ ૫૦૦ નો હોય તો ૧૦૦૦ જ કહી દઈએ. પછી એવું કહીએ કે મારું કમિશન તો જો ૧૦૦ કે ૨૦૦ જ છે. પણ આપણને સાચું કમિશન તો ૫૦૦ કે ૬૦૦ મળતું હોય એવું ખોટું બોલી દઈએ કે મેકઅપમાં આટલા પૈસા થશે. ક્યારેક કોઈ ઓછા પૈસાવાળું આવે ત્યારે કહીએ કે ૧૦૦૦ ના મેકઅપ ના તમને ૫૦૦ કરી આપીએ. તો એમાં પણ આપણે તેમની પાસેથી કમિશન તો લઈએ જ છીએ. ૧૦૦ રૂપિયાનો મેકઅપ છે અને આપણે એની પાસેથી ૩૦૦ તો લીધા જ. સાવ સેવા તો કરી જ નથી. લક્ષ્મીમાં ખ્યોરીટી અને એવું ત્યારે ક્યારેય હતું નહીં. જ્ઞાન લીધું ન હતું ત્યારે એટલું જ કમિશન લેવાનું એવું કંઈ હતું નહિ. આપણે જેવો ઘરાક આવે એ પ્રમાણે કમિશન લેવાનું. જ્ઞાન મળ્યા પછી ખ્યાલ આવ્યો કે આ સીન્સીયારીટી ન રહી આપણી લક્ષ્મીમાં. જ્ઞાન લીધા પછી સામાયિકમાં દેખાયું અને જોયું કે, અરેરે! આપણે

લક્ષ્મી માટે, ખાલી પૈસા કમાવવા માટે કેટલું અનીતિ વાળું કામ કરી નાખ્યું. જ્ઞાન પછી હાજર થાય અને ખ્યાલ આવે કે આ બધી લક્ષ્મી અનીતિની છે અને પ્રતિક્રમણ પણ કરી નાખીએ. અને આ લક્ષ્મી જગતકલ્યાણમાં વાપરી નાખીએ. પછી જે અનીતિવાળી લક્ષ્મી છે એ તો ન હોય પણ જે હોય એમાંથી અનીતિની લક્ષ્મી જગતકલ્યાણમાં વાપરી નાખી. લક્ષ્મી તો કેવી છે? કમાતાં દુઃખ, સાચવતાં દુઃખ, રક્ષણ કરતાં દુઃખ અને વાપરતાંય દુઃખ. લક્ષ્મી સહજ ભાવે ભેગી થતી હોય તો થવા દેવી પણ તેના પર ટેકો ન દેવો. ટેકો દઈને “હાશ” કરો, પણ ક્યારે એ ટેકો ખસી જાય એ કહેવાય નહિ. આ કળિયુગમાં પૈસાનો લોભ કરીને પોતાનો અવતાર બગાડે છે. રૂપિયાનો નિયમ કેવો છે કે અમુક દિવસ ટકે ને પછી જાય જાય ને જાય જ...

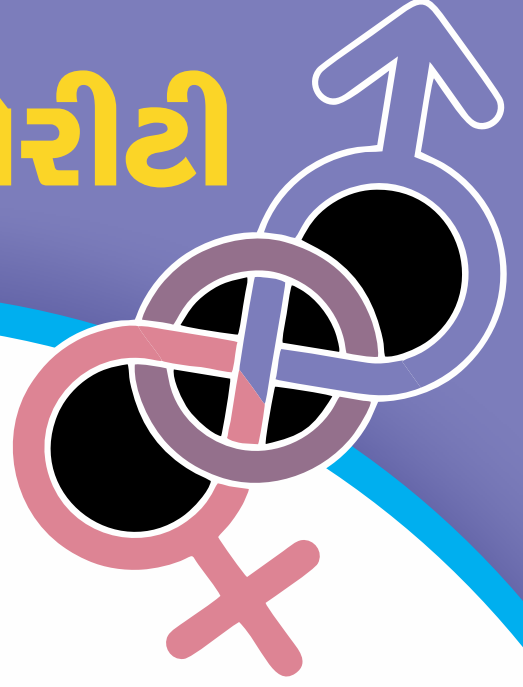
માનની ખ્યોરીટી

હું ડેકોરેશન ડીપાર્ટમેન્ટમાં સેવા આપું છું. અને હું એ સેવામાં કો-ઓર્ડિનેટર એટલે થોડું હોય ને કે “હું કહું” એમ કરો અને “હું કહું” એટલું જ કરો એવું વધારે. જ્યારે સેવા પૂરી થાય એટલે કે ડેકોરેશન પૂરું થાય એટલે છેલ્લે ભાઈઓ જોવા આવે એવું દરેક સત્સંગમાં, જન્મજયંતિમાં કે ગુરુપૂર્ણિમામાં હોય. એટલે એ લોકો ડેકોરેશન બરાબર થયું છે કે નહિ એમ જોવા આવે. એ વખતે પણ એવું થયું કે ડેકોરેશન પત્યું એટલે ભાઈઓ આવ્યા. આગળ સ્ટેજ પાસે કામ હતું એટલે હું ત્યાં હતી. પહેલાં તો કંઈ જ ન હતું પણ પછી ભાઈઓએ વખાણ શરૂ કર્યા કે, હા, બહુ સરસ કર્યું છે, આઈડિયા બહુ મસ્ત છે ને એમ બધાં વખાણ કરે. એ લોકો પાછળથી બોલતાં હતાં અને આગળ મોં પર સ્મિત આવી ગયું કે, આહોહો! આ બધું આપણે બહુ સરસ કર્યું છે. બહુ મસ્ત થયું છે હોં, બધું મારા લીધે! એવું બધું અંદર ચાલે. પછી બે-ત્રણ દિવસ સુધી તો કેફ રહે આ બધાનો કે હા, આપણને બહુ સરસ આવડે છે. પણ પછી ફીડબેક મીટીંગ હોય ત્યારે બધા સેવાર્થીને જોઈએ એટલે ખ્યાલમાં આવે કે આ તો આપણી બહુ મોટી ભૂલ થઈ. બધા સેવાર્થીના મોઢા જોઈને યાદ આવે કે આ આપણે એકલાએ નથી કર્યું, પણ આખી ટીમે ભેગા થઈને કર્યું છે. ત્યારે સમજી કે માનનો લાડવો તો હું એકલી ખાઈ ગઈ! પછી સામાયિકમાં જોઈએ ત્યારે સમજાય કે આવું ન હોવું જોઈએ.

એટલે લોકો માન આપે તો ચાખવામાં વાંધો નથી, પણ જોડે જોડે એમ રહેવું જોઈએ કે આ ન હોવું ઘટે અને માન આપનાર પર રાગ ન થવો જોઈએ. કૃપાળુદેવે એટલા માટે જ લખ્યું છે કે આ જગતમાં મોક્ષ શાથી નથી થતો? ત્યારે કહે છે કે આ લોભ કે બીજી કશી ભાંજગડ જ નથી પણ જો માન ન હોત તો અહીં જ મોક્ષ થઈ જાત.

વિષયની ખ્યોરીટી

મારી શેરીમાં એક છોકરો રહેતો હતો જે મારી નોંધ કરતો હતો જેની મને કંઈ જ જાણ હતી નહિ. તે છોકરો મારા ભાઈનો ફ્રેન્ડ હતો. મારા ભાઈનું અને એનું ઊઠવા-બેસવાનું રોજ જોડે જ થતું હતું. મારા ભાઈ પાસેથી એણે એક દિવસ મારો ફોન નંબર લઈ લીધો. પછી ધીમે-ધીમે એના ફોન આવવાના શરૂ થયા. પહેલાં તો કામ માટે ફોન આવતા. પછી ધીમે-ધીમે ફોનકોલ વધવા લાગ્યા. પહેલાં તો એવું જ લાગતું હતું કે ફ્રેન્ડ છે એટલે ફોન કરે છે પણ પછી તો વધ્યું. દરરોજ એના ફોન આવે અને મારે જવાબ આપવો જ પડે એવું થઈ ગયું. પછી મને સમજાઈ ગયું કે આ તો લફટું ઊભું થયું, આ તો ફસાયા આપણે એવું થયું. રોજ એનો ફોન આવે એટલે ઉપાડવાનો અને ન ઉપાડું કે જવાબ આપતાં વાર લાગે તો મારે એને જવાબ આપવાનો કે શું કામ નથી ઉપાડતી કે શું કરતી હતી એ બધું કહેવાનું. એક રવિવારના દિવસે હું એને કોઈ જવાબ ન આપતી. રવિવારે મારે ymhtમાં જવાનું હોય એટલે આખો દિવસ પેક હોય એટલે અઠવાડિયામાં એક આખો દિવસ હું એના વિશે વિચારું જ નહિ અને હું એને કંઈ જ જવાબ ન આપું. અંદરથી મને સમજાઈ ગયું હતું કે આ ખોટું છે અને આવું ન હોવું જોઈએ.

અંદરથી એક જ ભાવ રહે કે આ બધામાંથી નીકળવું છે. પછી આપ્તપુત્રી દીદીઓને પણ કહેવું હતું પણ બહુ ડર લાગતો. છતાં એક દિવસ હિમત કરીને મેં દીદીઓને કહી દીધું કે આવું છે. દીદીએ મને શીખવ્યું કે તારે શુદ્ધાત્માને પ્રાર્થના કરવાની કે, “હે શુદ્ધાત્મા ભગવાન, મને આ બધામાં નથી પડવું. મને આ બધામાંથી છૂટવું છે.” હું રોજ પ્રતિક્રમણ કરતી અને શક્તિઓ માગતી. અને એક દિવસ સામેથી જ એના ફોન આવતા બંધ થઈ ગયા. અને આ રીતે ભાવથી, પ્રતિક્રમણથી, અને પ્રાર્થનાથી હું આ બધાથી છૂટી ગઈ.

આમ યથાર્થપણે આલોચના, પ્રતિક્રમણ અને પ્રત્યાખ્યાન થાય તો વિષયદોષથી મુક્તિ થાય અને ખ્યોર રહી શકાય.

જ્ઞાની આશ્ચર્યની પ્રતિમા

દાદાશ્રીએ નીરુમાની બધી જ નબળાઈઓ અને અપૂર્ણતાઓને ખોતરી કાઢીને, તેમનું ઘડતર કરવાનું શરૂ કર્યું. દાદાશ્રી નીરુમાના માનને કાપવા માટે, તેમને બધાની વચ્ચે ખખડાવી નાખતા કે, “તમને દાકતર કોણે બનાવ્યા?” ઉપરાંત જ્યારે નીરુમા MBBSમાં 70% સાથે પાસ થયા ત્યારે નીરુમાને ડોક્ટર હોવાનો કેફ ન ચડે તેના માટે દાદાએ કહ્યું, “નીરુબેન તમે આ દાકતર થયા એ કેટલા માર્ક સાથે થયા?” નીરુમા કહે, “દાદા 70% સાથે”. દાદાએ કહ્યું, “એમ, ત્યારે તમે 30% એ નાપાસ દાકતર ગણાવ.”

એકવાર એક મહાત્મા દાદા પાસે નીરુમાની ફરિયાદ લઈને આવેલા. દાદાને ઠંડીકતની જાણ હતી કે નીરુમાનો વાંક નથી છતાં પણ તેમણે બધાની વચ્ચે નીરુમાને ખખડાવ્યા. નીરુમા પણ કશું બોલ્યા નહિ. પછી જ્યારે સત્સંગ પૂરો થયો ત્યારે નીરુમાએ દાદાને પૂછ્યું, “દાદા તમને ખબર હતી કે આમાં કોનો વાંક હતો?” દાદાએ નીરુમાને કહ્યું, “જો હું એ મહાત્માને બોલું તો એ દાદાથી વિમુખ થઈ જાય પણ તમને કહું તો અમને ખાતરી છે તમે કશે જશો નહીં.” અને દાદાએ નીરુમાનું માન તોડવા માટે અલગ-અલગ રીતે નીરુમાને હીટટ્રીટમેન્ટ આપેલી.

“
દાદાએ નીરુમાનું
માન તોડવા માટે
અલગ-અલગ રીતે
નીરુમાને હીટટ્રીટમેન્ટ
આપેલી.”

દાદા કહેતા કે જે ખ્યોર છે તેને જ જગત સ્વીકારશે. પરમ પૂજ્ય દાદાશ્રીનો સંદેશ નીરુમાના સત્સંગ દ્વારા ફેલાતાંની સાથે લોકોમાં ખૂબ પૂજ્યભાવ ઉત્પન્ન થયો. પરિણામે, નીરુમાને અઢળક પ્રસિદ્ધિ મળી. પરંતુ પૂજ્ય નીરુમાએ નિરંતર શુદ્ધતા જાળવી. તેઓ ક્યારેય સ્વપ્રશંસાથી દૂષિત ન થયા.

આવી રીતે નીરુમાએ દાદાશ્રીની હીટટ્રીટમેન્ટને પરમ વિનયથી સ્વીકારી અને આપણને એક અખેડ જ્ઞાની પૂજ્ય નીરુમા મળ્યા.

પ્રશ્નકર્તા: મારાથી માનમાં ઘોરીટી નથી રહેતી. હું બધી જગ્યાએ માન ખોળું છું, એટલે હું સેવા કરતી હોઉં અને એમ કહું કે “આ બધું મારે લીધે જ થાય છે.” તો, તેમાંથી કેવી રીતે નીકળવું?

જવાબ: તારે ચેક કરવાનું. ટીમવર્ક કરતાં હોઈએ એટલે કોઈ પણ કામ એકલાથી તો થાય નહિ. અને કેવું હોય કે ધારો કે, તું પરીક્ષામાં પાસ થાય છે. તો એમાં તને એમ જ થાય ને કે આ તો મેં જ કર્યું છે. પણ એમાં પણ બતાવવાનું કે મમ્મી-પપ્પા એ ફી ન ભરી હોત તો, તારું મગજ સારું ન હોત તો? તો એને બતાવવાનું કે પૂર્વના પુણ્યના આધારે આ સવળા સંયોગો ભેગા થયાં. માટે તું આ કરી શકી. એવા બધા સંયોગો બતાવવાના અને તું ટીમવર્ક કરે ૪-૫ જણ મળીને કરતાં હો ત્યારે બધાના કંઈ ને કંઈ કામ હોય એ બધું બતાવવાનું અને બધાને શેર કરવાના, એકલા લાડવો નહિ ખાઈ જવાનો. શેર કરતાં શીખીએ તો શું થાય કે અહંકારને બુદ્ધિને ખબર પડે કે આવું છે અને આપણી દ્રષ્ટિ ખૂલે અને આપણે બીજાનું જોવાનું કે બીજાનું આમાં કેટલું યોગદાન છે. એ ન હોત તો આજે સક્સેસ ગયું એ એમના યોગદાન વગર કેમ થાત. પછી જે તેં કર્યું એ કહેવાનું કે હા, “આ મેં કર્યું છે” પણ એ પણ બતાવવાનું કે આ સંયોગ ન હોત તો? એમ કરીને બધા સંયોગ બતાવવાના ત્યારે વ્યવસ્થિત દેખાશે.

વિષય

પ્રશ્નકર્તા: ઈન્ટરનેટનો દુરુપયોગ થઈ જાય. તો શું કરવાનું?

જવાબ: એમાંથી બહાર નીકળવા માટે ૪ સ્ટેપ છે. પહેલાં તો ખબર પડવી જોઈએ કે “આ ખોટું છે” અને પછી બીજું સ્ટેપ “ખોટું છે, તો કઈ રીતે ખોટું છે” એ સમજવું જોઈએ. પછી ત્રીજું સ્ટેપ “જેટલીવાર થઈ જાય એટલી વાર પ્રતિક્રમણ કરો, પશ્ચાતાપ કરવાના.” અને પછી ચર્ચ જાય તો ઉપરાણું નહિ લેવાનું એ ચોથું સ્ટેપ.

પ્રશ્નકર્તા: કૉલેજ કે બીજી કોઈ જગ્યાએ આપણા છોકરાઓમાં ફ્રેન્ડ હોય એમની જોડે વાતો થાય, અડાઅડી થઈ જાય, અડપલા કરીએ, લફરું કે એવું ન હોય પણ ફ્રેન્ડ જ હોય તો પણ આવું થાય. એ ખોટું જ છે ને?

જવાબ: પહેલાં તો મર્યાદા ખબર હોવી જોઈએ આપણને. મર્યાદા સમજાયને. અને જોડે જીવનમાં અમુક સિદ્ધાંતો હોવા જોઈએ. ગમે એવા સંયોગો હોય પણ મારે મારા સિદ્ધાંતો જોવાના છે એવું હોવું જોઈએ. અને મારાથી જો એવું-તેવું કંઈ થઈ જાય છે તો પ્રતિક્રમણ કરવાનું અને નક્કી કરવાનું કે હવે ફરી મારે આવું કંઈ નથી કરવું. હવે જો તમે પ્યોર હશો તો કુદરત તમને સામેવાળું પાત્ર પ્યોર આપશે. જો તમારે લગ્ન કરવા છે તો તમને પ્યોર પાત્ર તમારી પ્યોરીટીના આધારે મળશે. અને જો તમે પ્યોર હશો તો તમારે કપટ કે કાવાદાવા નહિ કરવા પડે. ઈમ્યોરીટી તમને અંદર શાંતિ નહિ લેવા દે. દ્રષ્ટિ બગાડીએ અને છોકરા જોડે પંચાત કરીએ અને કહીએ કે મારે પ્યોર રહેવું છે તો એ વસ્તુ શક્ય નથી. એવું ન થાય કેમ કે છોકરા જોડે પંચાત કરીએ એટલે શું શાંતિ રહેશે? દ્રષ્ટિખેંચાણ થવાનું જ.

લક્ષ્મી

&

૨

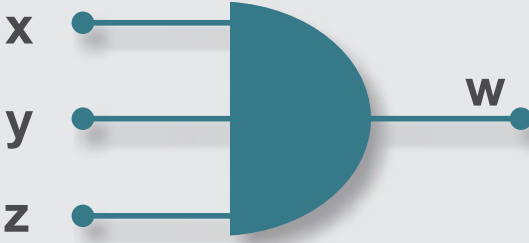
પ્રશ્નકર્તા: બધા ફોર્મલિટી કરતાં હોય જનરલી. એટલે કોઈક જગ્યાએ જઈએ ને ત્યારે એ લોકો એવું કહે કે તું રહેવા દે, હું તારા પૈસા આપી દઉં છું. તો પછી મને એમ થાય કે “ઓકે, તું આપી દે હું પછી, આપી દર્શ” તો એ ઈમ્પ્યોરીટી કેહવાય?

જવાબ: હા. એ ઈમ્પ્યોરીટી જ કેહવાય. દાદા કહે એમ પ્યોરીટી જાળવવાની એ જગ્યાએ. એટલે જો તું કોઈની જોડે જાય અને એ તારા પૈસા આપવા તૈયાર થાય તો તારે એના પૈસા આપવાના અમુક જગ્યાએ. જેમકે, એકવાર એ પૈસા આપે તો બીજીવાર તારે એના પૈસા આપી દેવાના. એટલે મન સંકુચિત ન બને. અને વ્યવહારમાં પણ એ સારું તો ન જ લાગે ને. માણસની બુદ્ધિ ક્યારેક તો નોંધ કરે જ ને. એમ પણ ગમે તે વ્યક્તિ હોય ગમે તેટલા પૈસાવાળી હોય પણ આપણે એમના ઘરમાં પૈસા રખડતા નથી જોયા એટલે એમને પણ લક્ષ્મી જોઈએ તો છે જ ને. એટલે આપણે એમના પૈસા ચૂકવી દેવાના. છેલ્લે કશું નહિ તો કહી છૂટવાનું કે તમારા પૈસા મેં આપી દીધા છે, નહિ તો એને દુઃખ થાય. દુઃખ થાય એટલે આપણી ઈમ્પ્યોરીટી થાય અને એ આપણને શાંતિ ન લેવા દે. એટલે પ્યોરીટી જાળવવાની આપણે.

Truth Table
for AND Gate

x	y	z	w
0	0	0	0
0	0	1	0
0	1	0	0
1	0	0	0
1	1	0	0
1	0	1	0
0	1	1	0
1	1	1	1

x = માનની ધ્યોરીટી

y = લક્ષ્મીની ધ્યોરીટી

z = વિષયની ધ્યોરીટી

w = આઉટપુટ (આધ્યાત્મિક બલ્લ)

લક્ષ્મી * માન * વિષય = ધ્યોરીટી

આપણે બધા ડિઝિટલાઈઝેશનથી પરિચિત છીએ. ડિઝિટલ ઈન્ડિયા માટે પણ ઘણા બધા કાર્ય થઈ રહ્યા છે. આ ડિઝિટલ દુનિયામાં બે આંકડાઓ જ રાજ કરે છે. 0 અને ૧. “0” નો મતલબ છે, "off" અને “૧” નો મતલબ છે, "on". આ ડિઝિટલ અંકો એન્જીનીઅરીંગ ગેટ્સની મદદથી કામ કરે છે, મુખ્ય તો ત્રણ ગેટ્સ છે. AND, OR અને NOT. જેમાંથી AND ગેટનું કાર્ય બધા જ ઈનપુટ on હોય તો જ આઉટપુટ આપવાનું છે. આપણું જીવન પણ AND ગેટ જેવું જ છે. માન, વિષય અને લક્ષ્મી આ ત્રણેય ઈનપુટની ધ્યોરીટી જો ON હશે તો જ, આપણો આધ્યાત્મિક બલ્લ સળગશે. જો આ ત્રણમાંથી કોઈ પણ એક માટેની ઈમ્યોરીટી એટલે કે “0” ઈનપુટમાં જશે તો અધ્યાત્મનો બલ્લ આઉટપુટ નહીં આપે.

વાવો તેવું લણો

એક સ્ત્રી નાનકડા ગામમાં રહેતી હતી. તેનો યુવાન પુત્ર તેને એકલી મૂકીને બહારગામ રહેવા જતો રહ્યો હતો. તે સ્ત્રી ખૂબ જ ગરીબ હતી અને ખૂબ દુઃખી પણ હતી. વૃદ્ધ સ્ત્રી સ્વામિમાની હતી એટલે તે કોઈને કશું કહેતી નહિ. ન તો પોતાના દુઃખ વિશે કે ન તો પોતાની આર્થિક પરિસ્થિતિ વિશે અને જેમતેમ કરીને પોતાના દિવસો પસાર કરી રહી હતી.

અચાનક એક દિવસ તેના પુત્રનો સંદેશ તેને મળે છે કે તે ગામમાં કશાક કામ માટે આવવાનો છે. સ્ત્રી ખુશીથી ઝૂમી ઊઠે છે અને નાચવા લાગે છે. તે ખૂબ ખુશ થઈ જાય છે અને પુત્રની રાહ જોતાં જોતાં સ્વાદિષ્ટ ભોજન બનાવે છે. તે આખો દિવસ તેની રાહ જુએ છે. પણ તેના પુત્રના આવવાના કોઈ સમાચાર તેને મળતા નથી તેથી તે દુઃખી થઈ જાય છે. તે તેને પોતાનું નસીબ માની લે છે અને જમ્યા વગર પોતાના રોજબરોજના કામમાં લાગી જાય છે.

એજ દિવસે રાતે એક ભિક્ષુક તેણીના ઘર આંગણે માગવા માટે આવે છે. પુત્રના વિચોગથી દુઃખી હોવાથી તે સ્ત્રી આખો દિવસ ભૂખી હોય છે અને સૂતી હોય છે. તે ભિક્ષુકના આવવાથી તેના પર ગુસ્સો કરે છે અને વિચારે છે કે આ ક્યાંથી આવ્યો ? આવા ખરાબ ભાવ સાથે તે ભિક્ષુકને ખાવાનું આપવા માટે ઊભી થાય છે. તે પોતાને માટે બનાવેલું ભોજન ભિક્ષુકને આપવાનું વિચારે છે અને આગળ વધી જમવાનું જુએ છે તો, આ શું? તેના બનાવેલા ભોજનમાં તો ગરોળી! તે ગભરાઈ જાય છે. જમવાનું તો ઝેરી બની ગયું. હવે? એ વિચારવા લાગે છે કે હવે શું કરવું? ત્યાં જ તેને વિચાર આવે છે કે એમાં શું? ભિક્ષુકને ક્યાં ખબર છે કે આ ભોજન ઝેરી છે. અને આમ પણ તેઓને ક્યાં ખબર પડશે કે આ ઝેરી ભોજન તેમને કોણે આપ્યું? એવું વિચારીને તે ઝેરી ભોજન ભિક્ષુકને આપવા માટે આગળ વધે છે. પણ અચાનક તેના હાથ ધૂજવા લાગે છે. તે પરસેવાથી રેબઝેબ થઈ જાય છે અને તેને વિચાર આવે છે કે, “અરેરે! આ શું? હું આ શું કરવા જઈ રહી હતી? મારા આંગણે આવેલો ભિક્ષુક મારા કારણે મૃત્યુ પામશે.” આ વિચારમાત્રથી તેનું શરીર હંડુ પડી ગયું. તેને પોતાના માટે ઘૃણા ઊભી થાય છે અને ખૂબ દુઃખ સાથે શરમ અનુભવે છે કે તે આવું ઘાતકી કૃત્ય કરવા જઈ રહી હતી. અને તેણે ઝેરી ભોજન ભિક્ષુકને આપવાનો વિચાર માંડી વાળ્યો. તે પાછી વળી અને તેણે ઘરમાં આમતેમ નજર કરી. તેણીને બે દિવસ પહેલાંની વાસી રોટલી દેખાઈ અને તેણીએ તે રોટલી ભિક્ષુકને પ્રેમથી આપી દીધી. હવે તેના હૈયામાં થોડી ઠંડક થઈ કે તેણે ભિક્ષુક સાથે કંઈ ખોટું ન કર્યું અને તે પાછી પોતાના રોજબરોજના કામોમાં પરોવાઈ ગઈ.

અચાનક થોડા સમય પછી તેના ઘરના દરવાજા પર ટકોરા પડ્યા. તેણી દરવાજા ખોલીને જુએ છે અને આશ્ચર્યચકિત થઈ જાય છે, “અરે! આ શું? બેટા, તું અહીંયા? તું અહીંયા શું કરે છે?” તેની આંખો આશ્ચર્યથી એકદમ પહોળી થઈ જાય છે કારણકે જે દીકરાની રાહ તે વર્ષોથી જોતી હોય છે તે દીકરો તેની સામે ઊભો છે અને તે પણ ખૂબ ખરાબ હાલતમાં. તે તેના દીકરાને ઘરમાં લાવે છે અને તેની મલમ-પછી કરે છે અને તેને ખૂબ વહાલથી જમાડે છે. પછી તે ખૂબ પ્રેમથી પોતાના દીકરાને પૂછે છે: “અરે, બેટા! આ શું થયું? આમ, અચાનક તું આવી હાલતમાં કેમ અહીંયા? દીકરાએ માતાને રડતાં-રડતાં પોતાની આપવીતી કહી સંભળાવી. “હું બહારગામમાં હતો ત્યાં મને બહુ મોટું નુકસાન થયું અને બધાથી બચતો-બચતો હું માંડ અહીં સુધી આવ્યો. પણ અચાનક રસ્તામાં મને અકસ્માત નડ્યો અને હું ખૂબ ઘાયલ થયો. મારા ખરાબ કૃત્યોને કારણે હું કોઈની મદદ પણ ન લઈ શક્યો. જેમતેમ કરી થોડે આગળ સુધી પહોંચ્યો. પણ ભૂખ અને તરસના કારણે મારાથી આગળ વધી શકાય તેમ ન હતું. ખૂબ નબળાઈ જેવું લાગતું હતું અને જો ખાવાનું ન મળત તો હું અત્યારે જીવતો પણ ન હોત. પણ અચાનક ત્યાં એક ભિક્ષુક આવ્યો અને તેમણે મને પોતાની પાસે રહેલું ખાવાનું આપ્યું. તેઓ પોતે પણ ભૂખ્યા દેખાતા હતા છતાં તેમણે પોતાની પાસે રહેલું ખાવાનું મને આપી દીધું. મારી પાસે કંઈ જ હતું નહિ એટલે મેં તેમણે આપેલી બે-ત્રણ વાસી રોટલી ખાઈ લીધી અને મારી ભૂખ થોડી શાંત કરી. પછી તેમનો આભાર માની હું હિંમત ભેગી કરી ગામમાં આવવા માટે આગળ વધ્યો.” એટલું બોલી દીકરો સૂઈ ગયો. થાકના કારણે દીકરો તો સૂઈ ગયો પણ તેની માતા ઊંડા વિચારોમાં ખોવાઈ ગઈ.

તે સ્ત્રી વિચારવા લાગી કે વાસી રોટલી તો મેં જ ભિક્ષુકને આપી હતી. પછી તેણીએ મનોમન પોતાના પુત્ર માટે ભિક્ષુકનો આભાર માન્યો. અને

વિચાર્યું કે જો તેણીએ ભિક્ષુકને ઝેરી ભોજન આપ્યું હોત તો આજે તેનો જ પુત્ર તેના કારણે મૃત્યુ પામ્યો હોત અને એ વિચારમાત્રથી તે સ્ત્રી કંપી ઊઠી. તેણીને પોતાના પર જ ઘૃણા થવા લાગી અને શરમ આવવા લાગી કે તે કેટલું ખરાબ અને ઘાતકી કૃત્ય કરવા જઈ રહી હતી. અને મનમાં ભગવાનનો આભાર માનતાં તેણીએ આજ પછી ક્યારેય આવું ન કરવાનું નક્કી કર્યું. કારણ કે, હવે તેને સમજાયું હતું કે આપણે કરેલા કર્મો (ખરાબ કે સારા) આપણે જ ભોગવવાના છે.

દાદાશ્રીના પુસ્તકની ઝલક

દાદાવાણી-ઓક્ટોબર ૨૦૧૭

અનીતિ-અપ્રામાણિકતાનું પરિણામ શું ?

એવું છે ને, હિતાહિતનું સાધન પોતાને શું કરવું જોઈએ એ જીવે કોઈ દહાડોય સાંભળ્યું નથી. પોતાનું હિત શેમાં અને અહિત શેમાં એનું ભાન જ નથી થયું. પોતે પોતાનું હિતાહિતનું સાધન લોકોનું જોઈને કરે છે. લોકો પૈસા પાછળ પડે છે. પૈસા લાવીશ તો સુખી થઈ જઈશ. પણ કંઈ એનું હિત થતું નથી. 'બાય, બોરો ઓર સ્ટીલ, (ખરીદો, ઉછીનું લાવો અથવા ચોરી કરો) એ રીતથી પૈસા લાવે એ ચાલે નહીં. ગમે તે રસ્તે પૈસા લાવે એ ચાલે ? કંઈ નીતિમય તો હોવું જોઈએ ને ? નીતિમય પૈસા લાવ્યા તો એનો વાંધો નથી. પણ અનીતિમય પૈસા લાવ્યા એટલે પોતાના જ પગ પર કુહાડો માર્યો અને નનામી કાઢે તે ઘડીએ પૈસા અહીં પડી રહેવાના. એ કુદરતની જપ્તીમાં જાય અને પોતે ત્યાં આગળ જે ગૂંચો પાડેલી, તેનું પાછું ભોગવવું પડે.

સાચે રસ્તે જવું. એમાં અંદર શાંતિ રહેશે. ભલે બહાર પૈસા નહીં હોય, પણ અંદર શાંતિ ને આનંદ રહેશે. ખોટા રસ્તાનો પૈસો ટકેય નહીં અને અંદર દુઃખી-દુઃખી કરે. એટલે ખોટે રસ્તે જવું જ નહીં, એમ નક્કી કરવું અને બધાંને સુખ આપશો તો સુખ મળશે. દુઃખ આપશો તો દુઃખ મળવાની શરૂઆત થશે.

જે લોકો અણહક્કનું પડાવી લે છે, અણહક્કનું ભોગવી લે છે, એ બધા અહીંથી બે પગમાંથી ચાર પગમાં જાય છે ને પૂંછડું વધારાનું મળે છે. પ્રામાણિકપણું જોડે જોઈએ જ. પ્રામાણિકપણાથી માણસ

ફરી માણસ થઈ શકે છે.

આ દુનિયાની કોઈ પણ ચીજ, એક રૂપિયો પણ જો હું વાપરું તો હું એટલો નાદારીમાં જાઉં. ભક્તોની એક પર્ય પણ ના વપરાય. આ વેપાર જેણે કાઢ્યા છે એ પોતે નાદાર સ્ટેજમાં જશે. એટલે જે કંઈ એની આ સિદ્ધિ પ્રાપ્ત છે, એ ખોઈને જતા રહેશે. જે થોડી ઘણી સિદ્ધિ પ્રાપ્ત થઈ તેના આધારે માણસો બધા ભેગા થતા હતા. પણ પાછી સિદ્ધિ ખલાસ થઈ જાય. કોઈ પણ સિદ્ધિનો દુરુપયોગ કરો તો સિદ્ધિ ખલાસ થઈ જાય.

એટલે ધ્યૌરની ઠોવી જોઈએ.

આખા વર્લ્ડની ચીજો અમને આપે તો અમને એની જરૂર નથી. આ વર્લ્ડનું સોનું અમને આપે તોય એની જરૂર નથી. આખા વર્લ્ડના રૂપિયા આપે તોય અમારે જોઈતા નથી. સ્ત્રીસંબંધી તો વિચાર જ ના આવે. એટલે આ જગતમાં કોઈ પણ પ્રકારની અમને ભીખ નથી. આત્મદશા સાધવી, એ કંઈ સહેલી વાત છે ?

આ ઝેરને ઝેર જાણ્યું ?

વિષયને ઝેર જાણ્યું જ નથી. ઝેર જાણે તો એને અડે નહીં ને ! તેથી ભગવાને કહ્યું કે જ્ઞાનનું ફળ વિરતિ ! જાણ્યાનું ફળ શું ? કે અટકી જાય. વિષયોનું જોખમ જાણ્યું નથી, માટે તેમાં અટક્યો નથી.

ભય રાખવા જેવો હોય તો, આ વિષયનો ભય રાખવા જેવો છે. બીજી કોઈ આ જગતમાં ભય રાખવા જેવી જગ્યા જ નથી. માટે વિષયથી ચેતો. આ સાપ, વીંછી, વાઘથી નથી ચેતતા ? ચેતતા રહીએ છીએ ને ? જેમ વાઘની

ભગવાને કહ્યું કે
જ્ઞાનનું ફળ વિરતિ
! જ્ઞાણ્યાનું ફળ શું
! કે અટકી જાય.
વિષયોનું જોખમ
જ્ઞાણ્યું નથી, માટે
તેમાં અટક્યો નથી.

વાત આવે, ત્યારે એ ભય આપણે ના રાખવો
 હોય તોય એનો ભય લાગે છે ને ? તેમ
 વિષયની વાત આવે ને ભય લાગવો જોઈએ.
 ભય હોય ત્યાં ખાવાનું મોજથી જમે ? ના.
 એટલે ભય હોય ત્યાં મોજ ના હોય. જગત આ
 વિષયો ભયથી ભોગવતું હશે ? ના. આ તો
 લોકો મોજથી ભોગવે છે.

માનના જોખમો

પ્રશ્નકર્તા : આ માન ચાખે, એ પછી
 જાગૃતિને 'ડાઉન' ના કરે, દાદા ?

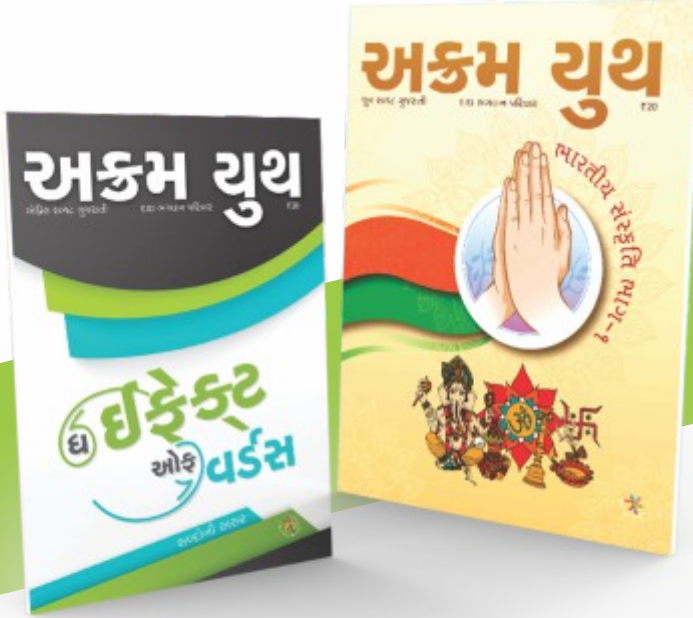
દાદાશ્રી : જાગૃતિ ઓછી થાય જ ને !
 હવે માનમાં કપટ હોય ત્યાં જાગૃતિ ઉત્પન્ન ના
 થાય. માનમાં કપટ હોય ત્યાં માન દેખાય જ
 નહીં. બહુ જાત જાતની વિકૃતિઓ હોય.
 માનની વિકૃતિઓ તો બહુ જ હોય. અને તે
 માનની વિકૃતિ જ માણસને પાછો પાડે છે.
 એટલે માન ચાખવાને માટે વાંધો નથી. કોઈ
 તમને કહે 'આવો, પધારો સાહેબ, આમ છે,
 તેમ છે.' એ માન તમે બધું નિરાંતે ચાખો-કરો.
 પણ તેનો તમને કેફ ના ચટ્ટી જવો જોઈએ. હા,
 ચાખો નિરાંતે, અને અંદર સંતોષ થશે. પણ જો
 કેફ ચઢ્યો તો, એ થઈ ગયું કદરૂપું ! બાકી,
 માન હોય ત્યાં સુધી માણસ કદરૂપો દેખાય અને
 કદરૂપો થાય એટલે કોઈને આકર્ષણ ના થાય.
 કદરૂપો દેખાય કે ના દેખાય ? મોઢા ઉપર રૂપ
 હોય, તો યે પણ કદરૂપો દેખાય.
 કૃપાળુદેવે એટલા માટે લખ્યું છે કે આ જગતમાં
 મોક્ષ શાથી નથી થતો ? ત્યારે કહે છે કે આ
 લોભ કે બીજી કશી ભાંજગડ જ નથી. પણ જો
 માન ના હોત તો અહીં જ મોક્ષ થઈ જાત !

SUBSCRIBE

મંથલી

મેગેઝીન

Of the Youth
For the Youth
By the Youth

1 Yearly Subscription

India : ₹ 200
USA : \$ 15
UK : £ 12

5 Yearly Subscription

India : ₹ 800
USA : \$ 60
UK : £ 50

Subscribe Online for print version...

<https://store.dadabhagwan.org/akram-youth>

PDF Version, available for Free Download at...

<https://youth.dadabhagwan.org/gallery/akram-youth/>

OR Call...

+91 79 39830100 / +91 9327010101

અક્રમ યુથ 23

વર્ષ: ૬, અંક : ૪
સળંગ અંક : ૬૪
ઓગસ્ટ ૨૦૧૮

Date of Publication: 22nd of Every Month
RNI No. GUJGUJ/2013/53113
Reg. No. G-GNR-310/2017-2019
Valid up to 31-12-2019
LPWP Licence No . CPMG/120/2017
Valid up to 31-12-2019
Posted at Adalaj Post Office
on 22th of every month

દાદાની ભાવના

આખી દુનિયા, એમાંય હિન્દુસ્તાનના મનુષ્યો તો બહુ બધી શક્તિઓ ધરાવે છે. પણ આ લાલચોથી શક્તિ ખલાસ થઈ જાય. જે પ્યોર હોય ને તો એક જ માણસ બહુ થઈ ગયો. આખી દુનિયાનો ફેરફાર કરી નાખે. એવા મને પાંચ જ મળે તો બહુ થઈ ગયું.

Send your suggestions and feedback at: akramyouth@dadabhagwan.org

Printed and Published by Dimple Mehta on behalf of Mahavideh Foundation-Owner.

Printed at : Amba Offset, B-99, GIDC, Sector-25, Gandhinagar – 382025.

